

Arbeids- og velferdsdirektoratet
Postboks 5 St. Olavs plass
0130 Oslo

Vår dato:

23.10.2019

Vår ref:

2019/20235

Dykkar ref:

Mari Pleym og Stine Glosli

Saksbehandlar, innvalstelefon
Tor G. Turøy, 55 57 22 22

Skal alle utgifter til legemidlar på kvit resept reknast med ved berekning av sosialstønad?

Arbeids- og velferdsdirektoratet har i oppgåve å tolke sosialtenestelova, og direktoratets tolkingar er samla i rundskriv 35.

I rundskriv 35 punkt 4.18.2.33 skriv direktoratet at Nav alltid skal rekne med utgifter som ligg i kjerneområdet av livsopphaldet når dei utmåler sosialstønad: «Noen utgifter er nødvendige for å sikre en person et forsvarlig livsopphold i samsvar med formålsbestemmelsen. Dette er utgifter som ligger i kjerneområdet av livsoppholdsbegrepet, og som NAV-kontoret alltid har plikt til å ta med i vurderingen av stønadsbehov og ved utmålingen av stønad.»

I punkt 4.18.2.45 står det at utgifter til legemidlar på kvit resept inngår i kjerneområdet av livsopphaldet: «I kjerneområdet for livsoppholdet inngår dekning av utgifter som ikke dekkes av folketrygden til ... •legemidler foreskrevet på hvit resept ...» Direktoratet har her ein absolutt ordbruk, som ikkje gir rom for Nav til å halde slike utgifter utanom berekningsgrunnlaget. Dette er i motsetnad til det førre rundskrivet der det sto at slike utgifter kan vere en del av livsopphaldet, av den konkrete situasjon, sjå rundskriv I-34/2001 punkt 5.1.4.2.

Det kan vere ei utfordring for Nav at ein del legemidlar på kvit resept er etter måten dyre. Til dømes kom ikkje migrenemedisinen Aimovig (Erenumab) inn på blå resept-ordninga i 2020, men ein kan få legemiddelet på kvit resept. Ifølgje opplysningar i pressa kostar denne medisinen pasientane om lag 5400 kroner kvar tredje veke. Helseministeren har uttalt at det vil koste staten for mykje å ta Aimovig inn på blå resept-ordninga.

Spørsmålet er om den kommunale delen av Nav har plikt til å gi sosialstønad til slike legemidlar som Aimovig, dersom kriteria for sosialhjelp elles er oppfylt, dersom det ikkje er rimelege alternative medisinar, og ein lege meiner legemiddelet er nødvendig for pasienten?

Er det skilnad på Nav si hjelpeplikt etter sosialtenestelova om legemiddelet er dyrt eller billig, og kor går i tilfelle prisgrensa for hjelpeplikten? Vil det i tilfelle vere opp til kvart Nav-kontor å fastsetje grensa?

Det er fint om Arbeids- og velferdsdirektoratet kan svare på desse spørsmåla. Merk gjerne svaret med vårt referansenummer 2019/20235.

Med helsing

Øystein B. Jacobsen
seksjonssjef

Tor G. Turøy
seniorrådgjevar

Dokumentet er elektronisk godkjent